

należy interpretować w ten sposób, że:

aby ocenić, czy należy odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego wobec obywatela państwa trzeciego, który przebywa lub ma miejsce zamieszkania na terytorium wykonującego nakaz państwa członkowskiego, wykonujący nakaz organ sądowy powinien dokonać całościowej oceny wszystkich konkretnych czynników charakteryzujących sytuację tego obywatela, mogących wskazywać na istnienie między nim a wykonującym nakaz państwem członkowskim więzi wykazujących, że jest on wystarczająco zintegrowany z tym państwem i że w związku z tym wykonanie w tym państwie członkowskim kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności orzeczonych w wydającym nakaz państwie członkowskim przyczyni się do zwiększenia jego szans na resocjalizację po wykonaniu tej kary lub środka zabezpieczającego. Wśród tych czynników znajdują się więzi rodzinne, językowe, kulturowe, społeczne lub gospodarcze, jakie obywatel państwa trzeciego utrzymuje z państwem członkowskim wykonującym nakaz, a także charakter, czas trwania i warunki jego pobytu w tym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 14.2.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 25 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnny Sąd Administracyjny – Polska) – Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie/W. Sp. z o.o.

[Sprawa C-114/22 ⁽¹⁾, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie (VAT – Fikcyjne nabycie)]

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Prawo do odliczenia VAT – Odmowa – Odmowa oparta na nieważności transakcji na podstawie krajowego prawa cywilnego]

(2023/C 252/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelnny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

Druga strona postępowania: W. Sp. z o.o.

Sentencja

Artykuł 167, art. 168 lit. a), art. 178 lit. a) i art. 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., w świetle zasad neutralności podatkowej i proporcjonalności,

należy interpretować w ten sposób, że:

stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, na mocy których podatnik jest pozbawiony prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej z tego tylko powodu, że podlegająca opodatkowaniu transakcja gospodarcza jest uważana za pozorną i dotknięta nieważnością na podstawie przepisów krajowego prawa cywilnego, bez konieczności wykazania, iż zostały spełnione przesłanki pozwalające na zakwalifikowanie, w świetle prawa Unii, tej transakcji jako pozornej lub, w przypadku gdy rzeczona transakcja została faktycznie dokonana, że jest ona wynikiem oszustwa w zakresie podatku od wartości dodanej lub nadużycia prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 25.7.2022.